

วันนี้ บัปดาตาได้เห็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะของท่าน วันนี้บักกัต(ผู้ทำบักติ) กำลังเฉลิมฉลองวิญา ดาซมี (ดาเซรา - การเฆรวานวันในคืนที่สิบหลังจากเทศกาลของการปลุกเรียกเทพเจ้า) ในขณะที่บักกัตกำลังเฝ้า(หุ่นของราวัน)นั้น ลูกกำลังเฉลิมฉลองการพบปะ นั่นคือหลังจากที่ลูกได้เฝ้าทุกสิ่งแล้วลูกจึงมีพบการพบปะนี้ พวกเขาเฉลิมฉลองการพบปะอะไรในหนทางของบักติ หลังจากที่เราเฝ้าวันและได้รับชัยชนะ? ลูกรู้สิ่งต่างๆของหนทางของบักติเป็นอย่างดี หลังจากที่เราเฝ้าวันแล้วมีสภาพอะไร? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของสิ่งนั้น? การพบกับบาร์ต (น้องชายของรามที่ได้รับอาณาจักร) นี่คือการสภาวะของความเป็นพี่น้อง งานรับใช้และความรัก บ่งบอกถึงสายตาของความเป็นพี่น้องของลูก ดีพมาลาคือสิ่งบ่งบอกของความรัก สายตาของความเป็นพี่น้องคือพื้นฐานของความสำเร็จในงานรับใช้ ลูกไม่สามารถเฉลิมฉลองดีพมาลาได้หากปราศจากสิ่งนี้ ลูกไม่สามารถได้มาซึ่งดิลักแห่งอำนาจในการปกครองได้หากปราศจากสายตาของความเป็นพี่น้อง ดีพมาลา ดังนั้นลูกเฉลิมฉลองวิญาดาซมี ซึ่งเป็นอนุสรณ์ของวันนี้หรือไม่? พื้นฐานของการเฉลิมฉลองคือการเฉลิมฉลองแปดคืน จะไม่สามารถมีชัยชนะได้หากปราศจากการเฉลิมฉลองอาซหมี (แปดคืน) ดังนั้นลูกไปได้ไกลแค่ไหน? ลูกได้เฉลิมฉลองแปดคืนหรือไม่? ลูกทั้งหมดได้กลายเป็น “นวดูรกา” (แก้วเทพธิดาหรือเทวี)หรือไม่? สิ่งนี้หมายถึงแปดพลังและพลังที่เก้าคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกเป็นตัวของพลังทั้งแปดและลูกมีมิตรร่วมทางของพ่อผู้ทรงพลังอำนาจเป็นพลังที่เก้าของลูกหรือไม่? ลูกได้กลายเป็น “นวดูรกา” นั้นหรือไม่? สิ่งนี้ก็คือเมื่อลูกได้กลายเป็นดูรกาแล้วเท่านั้น นั่นคือเมื่อลูกได้ทำลายข้อบกพร่องทั้งหมดของลูกและกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรมแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเฉลิมฉลองดาเซรา ดังนั้นบัปดาตาได้มาเพื่อพูดว่าลูกๆได้มีการเฉลิมฉลองดาเซราหรือไม่ ลูกแต่ละคนรู้ตัวเป็นอย่างดีว่าลูกได้เฉลิมฉลองดาเซราหรือไม่หรือว่าลูกได้เฉลิมฉลองอาซหมี? ลูกได้จุดไม้ขีดที่ไม่สูญสลายหรือลูกจุดไม้ขีดที่สูญสลาย? ลูกเฝ้าเพียงแค่วันเท่านั้นหรือลูกได้เฝ้าลูกหลานของเขาทั้งหมด? ลูกเพียงแค่มาราววันเท่านั้นหรือลูกทำลายอาณาจักรของราวันทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง?

วันนี้พ่อบราห์มาและชีพบาบาได้มีการสนทนาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในเวลาใด? (ในเวลาคลาส) บัปดาตาฟังการสนทนาจากใจถึงใจของลูกๆด้วยเช่นกัน เมื่อลูกถูกถามว่าลูกได้เฉลิมฉลองดาเซราหรือไม่ ลูกๆส่วนใหญ่ไม่ทั้งยกมือเพื่อพูดว่า “ใช่” หรือ ยกมือที่จะพูดว่า “ไม่” แม้กระทั่งเมื่อลูกจะเขียนถึงบาบา ลูกก็ฉลาดมากในการตอบ ลูกไม่พูดโกหก แต่คำตอบที่ลูกให้มันไม่ชัดเจน ลูกทุกคนรู้จักมาตรฐานของสามหรือสี่คำตอบ คำตอบที่ลูกให้บาบาเป็นหนึ่งในนั้น ดังนั้นพ่อบราห์มาและบาบาได้มีการสนทนาจากใจถึงใจกัน พ่อบราห์มาปลุกเรียกลูกๆเพื่อที่จะเปิดประตูไปสู่บ้านของเรา แม้ว่าคำตอบของลูกทั้งหมดที่ตอบคำถามของวันนี้จะไม่ได้อยู่บนกระดาน แต่สิ่งเหล่านั้นก็เปิดเผยให้บาบาเห็นอย่างชัดเจนในจิตใจของลูก วันนี้ในช่วงเวลาคลาส ลูกคนนี้ (ดาดีจี) ถามคำถามนี้กับทุกคนและบัปดาตาสั่งเกตคำตอบของทุกคน บาบาได้บอกลูกแล้วถึงสาระของคำตอบที่ลูกให้ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบอกลูกอีกครั้งเพราะตัวลูกเองก็รู้อยู่ดีแล้ว บราห์มาบาบาทำอะไรที่ที่ท่านเห็นคำตอบของลูก? สิ่งที่ท่านทำเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกรู้ถึงสันสการ์ที่พิเศษของบราห์มาบาบา ท่านเล่นบทบาทของท่านด้วยสันสการ์พิเศษนี้เสมอ ท่านทำอะไร? คุณสมบัติพิเศษนี้เริ่มต้นในช่วงเวลาเมื่อชีพบาบาเข้ามาในตัวเขา เมื่อเขาเห็นคำตอบของลูก เขาเข้าไปในความคิดอย่างลึกซึ้งเป็นเวลาหนึ่งวินาทีแล้วพูดว่า: วันนี้ ลูกต้องเติมเต็มความปรารถนาที่พ่อมี สิ่งนั้นคืออะไร? พ่อบราห์มาพูดว่า: “จงให้กุญแจกับพ่อในวันนี้” กุญแจใด? กุญแจในการเปลี่ยนแปลงสติปัญญาของทุกคนและทำให้พวกเขาเพียบพร้อมสมบูรณ์ ในตอนต้นท่านมีความซาบซึ้งที่ได้พบกุญแจของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและนั่นก็เป็นเพียงแค่เรื่องของการใช้กุญแจที่จะเปิดคลังสมบัติที่มีค่า ในท่านองนี้ พ่อบราห์มาถามชีพบาบาวันนี้สำหรับกุญแจที่จะทำให้ทุกคนเพียบพร้อมสมบูรณ์ ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ที่ได้เคยเห็นบราห์มาบาบาในรูปที่มีตัวตนสามารถที่จะจินตนาการถึงจากนั้นได้เมื่อการสนทนาที่เกิดขึ้น ชีพบาบาสามารถให้กุญแจแก่บราห์มาได้ไหม? พ่อจะพูดว่า “ไม่” กับบราห์มาไหม? ลูกก็ยังคงไม่พูดว่า “ได้” หรือ “ไม่ได้”

แต่อย่างไรก็ตามก็มีบางอย่างที่พ่อบราห์มามีความปรารถนาอย่างลึกซึ้งมากที่จะเห็นลูกๆทั้งหมดสมบูรณ์พร้อมอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นในอนาคต แต่ที่ลูกจะต้องกลายเป็นสิ่งนั้นในเวลานี้ เมื่อใดก็ตามที่ทั้งสองท่านพูดคุยเกี่ยวกับลูกๆ ใบหน้าของบราห์มาบาบาจะกลายเป็นเหมือนดีพมาลา (ลูกปะคำแห่งแสง) มีคลื่นของความกระตือรือร้นที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นในจิตสมุทรที่จะทำให้ลูกๆทั้งหมดสมบูรณ์พร้อมและจุดดีพมาลา ลูกจะมีประสบการณ์อย่างไร จากตอนต้นของชีวิตศาสตร์ของท่าน พ่อบราห์มาไม่ชอบที่จะได้ยินคำพูดบางอย่าง คำเหล่านั้นคือคำอะไร? ท่านไม่ชอบที่จะใช้คำพูดเหล่านั้นเกี่ยวกับงานของท่าน หรือได้ยินคำพูดเหล่านั้นเกี่ยวกับงานของลูกๆด้วย บาบาไม่ชอบคำว่า “ฉันจะทำมันบางครั้ง” (คับ) ในทุกสถานการณ์ท่านจะทำทุกสิ่งเดี๋ยวนี้ (อับ) และสร้างแรงบันดาลใจให้กับทุกคนได้ทำเช่นเดียวกัน มองดูในแผนการสำหรับการทำงานรับใช้และการเปลี่ยนแปลงของตัวท่านเอง ท่านมักจะพูดเสมอว่า “ไปเดี๋ยวนี้! ทำเดี๋ยวนี้! แม้ว่าจะมีเพียงเวลาสั้นๆที่เหลือสำหรับลูกที่จะขึ้น

รถไฟ ลูกก็ยังคงต้องไป เพราะรถไฟจะออกล่าช้าจากที่นี่ ดังนั้นสันสการ์ของบาบา คืออะไร? “เดี๋ยวนี” ไม่ใช่บางครั้ง แต่ “เดี๋ยวนี”! ลูกเคยได้ยินภาษาพิเศษ “เดี๋ยวนี!” ในทำนองเดียวกันพวกเขาใช้ภาษาเดียวกันในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในวันนี้ พวกเขาพูดว่าลูก ๆ ต้องกลายเป็นสิ่งนี้เดี๋ยวนี! บาบาจะบอกลูกอีกสิ่งหนึ่งที่สนุกมาก สิ่งนั้นคืออะไร? เพราะพ่อบราห์มาเอง เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ท่านทนไม่ได้ที่จะเห็นลูกพูดว่า: เราจะกลายเป็นสิ่งนี้ในบางครั้ง (คัป, คัป) ท่านประหลาดใจอย่างมากและก็เฝ้าแต่ถามพ่อ(ชีว่า) ว่าทำไมลูกไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองได้ – ทำไมพวกเขาทำตัวเช่นนั้น ทำไมพวกเขายังคงพูดว่า “บางครั้ง?” เรื่องของละครเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่นี่เป็นสิ่งที่สนุกสนานและน่าขบขัน มันไม่ใช่ว่าเขาไม่ได้ตระหนักถึงละคร แต่มันเป็นเพราะความรักที่เขามีต่อลูกที่เขาตกลงกับพ่อในขณะที่ดูละครนี้ เขาได้รับอนุญาตให้พูดตกลงกับพ่อหรือไม่? ชีบาบา ยิ้มด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกรู้ถึงสิ่งที่พ่อบราห์มาบาบาต้องการในเวลานี้ เวลานั้นลูกต้องทำให้ตนเองเป็นอิสระและกลายเป็นมิตรร่วมทางของพ่อเพื่อที่จะเปิดประตูไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น นี่คือการปราศรัยที่บริสุทธิ์ของพ่อบราห์มาต่อลูก ๆ ของท่าน เวลานั้นเฉลิมฉลองดีวาลีโดยสิ่งแรกจุดตะเกียงของความปราศรัยที่บริสุทธิ์ของพ่อสำหรับลูก จากตะเกียงเดี๋ยวนี ดีพมาลาทั้งหมด (ลูกปะคำของตะเกียง) จะจุดติดสว่าง ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ บาบาจะบอกลูกถึงความหมายของ “การพบปะกับบาร์ต) ในเวลาอื่น อัจชะ

ถึงผู้ที่นำความคิดที่สูงส่งของบัปตาดาไปปฏิบัติ ถึงผู้ที่จุดตะเกียงด้วยไม้ขีดที่ไม่สูญสลายของความมุ่งมั่นและมีชัยชนะตลอดเวลา ถึงผู้ที่ใช้ภาษาของ “เดี๋ยวนี” ในการกระทำของพวกเขาเหมือนกับที่ศาสดาบาบาได้ทำ ถึงผู้ที่หยุดคิดเกี่ยวกับการทำ “ในบางครั้ง” แต่เปิดเผยภาพลักษณ์ของบาบาในใบหน้าของพวกเขา ถึงเพชรพลอยแห่งชัยชนะเช่นนั้น บัปตาดา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พบกุมารี:

กุมารีคือคนที่โอบยบิน เพราะการเป็นกุมารีหมายถึงการเป็นผู้ที่เบาสบายอยู่เสมอ การเป็นกุมารีหมายถึงการไม่มีภาระใดๆเลย สิ่งใดที่เบา ก็จะลอยขึ้นไป การอยู่ที่สูงข้างบนอย่างสม่ำเสมอหมายถึงการมีสภาพที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ ลูกเป็นเช่นนั้นไหม? ลูกได้ถึงที่ไหน? ผู้ที่อยู่ในเส้นที่วาดโดยศรีมัทของบาบาอย่างสม่ำเสมอจะคงอยู่อย่างโอบยบินอยู่ข้างบนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นใครคือผู้ที่อยู่ในเส้นนั้นที่วาดไว้สำหรับพวกเขา? พวกเขา คือ สีดาคีที่แท้จริง ลูกทั้งหมดคือสิดาคีที่แท้จริงหรือไม่? ลูกแน่ใจไหม? เมื่อลูกก้าวออกนอกเส้นนั้น ราววันก็จะมา ราววันจะคอยลูกผู้ที่ก้าวออกนอกเส้นนั้นอยู่เสมอเพื่อที่เขาจะสามารถพาลูกไปได้ในทันที ดังนั้นกุมารีหมายถึงผู้ที่เป็นสิดาคีที่แท้จริง อย่าได้เปลี่ยนไป ทันทีกที่ลูกออกจากที่นี่ไป ในขณะที่ลูกอยู่ในมธุบันลูกได้รับอิทธิพลจากพรของบรรยากาศของมธุบัน ในขณะที่ลูกอยู่ที่นั่นลูกได้รับลัพท์พิเศษ ขณะที่ภายนอกลูกจะต้องทำความพยายามเพื่อความก้าวหน้า บัปตาดา มีความยินดีอย่างมากถึงขั้นเท่าที่ได้เห็นกุมารี เนื่องจากลูกได้รับความปลอดภัยจากการเช่นฆ่า ท่านจะรู้สึกมีความสุขไหม? อัจชะ เวลานั้นทำสัญญาอย่างแน่วแน่ก่อนที่ลูกจะออกจากที่นี่ไป

พูดกับพันดาวาส:

ลูกพันดาวาสทั้งหมดเป็นตัวของชัคตีหรือไม่? ชัคตีและพันดาวาสรวมกันหรือไม่? เมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าของผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกคือชัคตี และเมื่อลูกเล่นบทบาทของลูก ลูกคือพันดาวาส ถ้าขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้ทรงพลังอำนาจแล้วลูกจำไม่ได้ว่าตัวลูกเองเป็นชัคตี ลูกก็จะไม่สนุกกับมัน แต่และดวงวิญญาณคือสิดาและดวงวิญญาณสูงสุดคือราม ดังนั้นจึงมีความยินดีและพอใจเป็นอย่างยิ่งในการเล่นบทบาทนี้ บทบาทที่มหัศจรรย์ของยุคบรรจบพบกันคือ เมื่อพันดาวาสกลายเป็นชัคตี และชัคตีกลายเป็นบราเธอร์ เมื่อลูกทำสิ่งนี้ก็พิสูจน์ให้เห็นว่าลูกได้ลืมนึกของการเป็นร่างทั้งหมดแล้ว มีสันสการ์ของทั้งชายและหญิงในแต่ละดวงวิญญาณ บางครั้งลูกเล่นบทบาทเป็นชายและในเวลาอื่นลูกเล่นบทบาทเป็นหญิง ในยุคบรรจบพบกันลูกมีความสุขของการเป็นคู่รักที่จดจำผู้ที่เป็นที่รักของลูก ลูกจดจำผู้ทรงพลังอำนาจในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นชัคตี จงกลายเป็นสิดาและจดจำราม

พูดกับผู้เป็นแม่:

ลูกชัคตีของกองทัพชัคตีเก็บอาวุธของลูกไว้กับลูกอยู่เสมอหรือไม่? เครื่องประดับที่แสดงกับชัคตีคืออาวุธของพวกเขา ผู้ที่เก็บอาวุธของพวกเขาไว้กับตัวเสมอเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพร ลูกเก็บอาวุธทั้งหมดของลูกไว้กับลูกเสมอหรือไม่? ไม่ใช่เพียงแค่บางครั้ง แต่เสมอหรือไม่? มันคือทาปาเซียของชัคตีที่นำผู้ทรงพลังอำนาจมาที่นี่ ลูกชัคตีเวลานี้ต้องเปิดเผยผู้ทรงพลังอำนาจ จงเฝ้าแต่ให้พรในทุกย่างก้าว ลูกต้องให้พรทุกคนด้วยความปรารถนาดีของลูก ลูกของมหาสมุทรของความสุขและเป็นตัวของความสุขอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกแกว่งไกวอยู่ในความสุขของการเฉลิมฉลองการพบปะนี้หรือไม่? ในขณะที่

รับประทาน ต้ม เติ่น และเคลื่อนไหวไปมา ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากความทุกข์อย่างสิ้นเชิงหรือไม่? ลูกไม่ได้มีคลื่นของความทุกข์ใดๆแม้กระทั่งในความคิดของลูก ลูกแต่ละคนเป็นตัวของตัวเองอย่างสม่ำเสมอ เพราะลูกอยู่ในโลกแห่งความทุกข์เป็นเวลาค่อนข้างนานและเวลานี้เป็นเวลาที่คุณจะได้สัมผัสกับความทุกข์ ลูกได้หย่าขาดตนเองจากความทุกข์แล้ว เมื่อลูกได้พบมหาสมุทรแห่งความสุข เหตุใดลูกยังจะมีความทุกข์อีก? ลูกได้รับพรจากพ่อแล้ว ของการอยู่อย่างมีความสุขเสมอตลอดเวลา อัจชะ

คำถามและคำตอบจากอะแวกเมอลี:

คำถาม: สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพทั้งหมดจะจบสิ้นลงเมื่อไร สิ่งที่คุณต้องการให้ความใส่ใจในเวลานี้เพื่อที่จะทำงานรับใช้ในช่วงเวลานั้นคืออะไร?

คำตอบ: ลูกจะต้องให้ความใส่ใจที่จะทำให้ความคิดของลูกมีพลังเพื่อที่ลูกจะสามารถสร้างผลกระทบต่องานที่อยู่ห่างไกล ให้มีพลังในความคิดของลูกเป็นอย่างมากที่ลูกสร้างความคิดที่ขึ้นและสัมผัสกับผลของมันที่นั่น เช่นที่พ่อให้ผลของบักดี ในทำนองเดียวกันลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งต้องให้ผลของความร่วมมือกับครอบครัวและมีประสบการณ์ต่างๆของผลนั้น เวลาจึงเริ่มทำงานรับใช้นี้

คำถาม: สมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายใดที่คุณได้รับจากบัพตาดา? การบรรลุผลใดที่คุณได้รับจากสมบัติที่มีค่าเหล่านั้น?

คำตอบ: 1) สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความมั่งคั่งของความรู้ ที่ลูกกลับมาเป็นอิสระจากร่างเก่าและโลกเก่า ที่ได้มาซึ่งสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตและไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น 2) ด้วยสมบัติที่มีค่าของโยคะ ลูกได้รับพลังทั้งหมด 3) ด้วยสมบัติที่มีค่าของการสร้างสมความรู้และคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกได้รับคุณธรรมทั้งหมด 4) ด้วยสมบัติที่มีค่าของงานรับใช้ ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของพรและความสุข 5) เวลาของยุคบรรจบพบกันเป็นสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มีค่าเหลือล้นจนสุดที่จะประเมินได้ เมื่อลูกสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

คำถาม: ทำไมเวลาของยุคบรรจบพบกันจึงมีค่าเหลือล้นจนสุดที่จะประเมินได้?

คำตอบ: เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่การพบปะที่แสนหวานของพระเจ้า พ่อ และลูกๆของพระเจ้าเกิดขึ้น: การพบปะนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคอื่นใด 2) เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดจากบัพตาดา ในยุคอื่นลูกไม่มีการสะสมสมบัติที่มีค่าใดๆและไม่มีธนาคารที่จะสะสมสมบัติใดๆ 3) ในยุคบรรจบพบกันลูกสามารถสะสมสมบัติที่มีค่าสำหรับหลาย ๆ ชาติเกิดในเวลาแค่ชาติเกิดเดียว

คำถาม: เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ให้สมบัติที่มีค่า ท่านให้สมบัติเดียวกัน ในเวลาเดียวกัน แต่สมบัติที่สร้างสมนั้นตามลำดับกันไปเพราะเหตุใด?

คำตอบ: เพราะต้องอาศัยความพยายามของแต่ละคนในการสร้างสมสิ่งเหล่านั้น ประการแรกลูกสร้างรางวัลของลูกโดยผ่านความพยายามของลูกเอง ประการที่สองลูกต้องอยู่อย่างพอใจและทำให้คนอื่นพอใจอย่างสม่ำเสมอ ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความพอใจลูกจะสามารถสะสมสมบัติที่มีค่าได้ ประการที่สามจากการทำงานรับใช้ลูกสามารถได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่าของความสุข

คำถาม: ลูกจะต้องมีความใส่ใจต่อสิ่งใด ในขณะที่เข้ามามีการติดต่อ มีสายใยและความสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อที่ลูกจะสามารถสะสมบุญชียุและพรในงานรับใช้ของลูกได้อย่างง่ายดาย?

คำตอบ: ให้มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมืออยู่เสมอ มีความถ่อมตนและเห็นแก่ผู้อื่น มีความปรารถนาดีและมีความรู้สึกรักที่บริสุทธิ์อยู่เสมอต่อทุกดวงวิญญาณ และแล้วในขณะที่เข้ามามีการติดต่อและความสัมพันธ์กับผู้อื่นในงานรับใช้ ลูกสามารถสะสมสมบัติที่มีค่าของบุญและพรได้อย่างง่ายดาย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่วางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด และเป็นผู้ที่สัมผัสว่าโลกทั้งใบอยู่ในพ่อผู้เดียว

เพียงผู้ที่พิจารณาว่าพ่อเป็นโลกของพวกเขาเท่านั้นที่สามารถมีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่มีพ่อเป็นโลกของเขาจะอยู่ในโลกของเขาเองเท่านั้นและไม่เข้าไปในโลกของผู้อื่น และดังนั้นพวกเขาจะก้าวออกไปจากทุกสิ่งโดยอัตโนมัติ ผู้คนทั้งหลายและความสับสนวุ่นวายทางวัตถุถูกรวมอยู่ในโลก ความมั่งคั่งของพ่อคือความมั่งคั่งของลูก โดยการรักษาสำนึกนี้ไว้ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่มองดูผู้อื่นลูกจะไม่เห็นพวกเขา-พวกเขาแม้กระทั่งจะไม่สามารถมองเห็นได้

คติพจน์: เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่มีพลัง จงรักษาสมดุลของความสันโดษและความสนุกสนาน

*** โอมซานติ ***